

Prințesa Mako a Japoniei se căsătorește

După ani de controverse, prințesa japoneză Mako se va căsători luna aceasta cu fostul coleg de facultate, un om de rând, pentru care a renunțat la statutul ei regal. Casa Imperială a declarat că data nunții a fost stabilită pentru 26 octombrie, relatează BBC.

Cuplul urma să se căsătorească inițial în 2018, dar nunta a fost amânată, din cauza unor presupuse probleme financiare pe care le-ar fi avut familia mirelui, Kei Komuro. După căsătorie, se așteaptă ca cei să se mute în SUA, unde Kei Komuro lucrează ca avocat.

Cei doi au fost în atenția presei locale, care le-a urmărit orice mișcare. Atenția excesivă acordată de presă prințesei Mako - fiica prințului moștenitor Fumihito - i-a provocat acesteia tulburări de stres, a spus Casa Imperială.

Mătușa ei, împărăteasa Masako, a suferit și ea de o boală legată de stres, fiind confruntată cu o presiune intensă pentru a produce un moștenitor de sex masculin.

Mako și Kei s-au cunoscut în 2012, amândoi fiind studenți la Universitatea Internațională din Tokyo. S-au logodit în 2017 și urmau să se căsătorească în anul următor. Dar au apărut informații despre problemele financiare ale mamei lui Komuro și nunta a fost amânată.

Un nou album a lui David Bowie va fi lansat

Un album al lui David Bowie care nu a fost lansat oficial în timpul vieții artistului va fi scos pe piață în ajunul zilei în care cântărețul ar fi împlinit 75 de ani, informează bbc.com.

Intitulat "Toy", materialul discografic înregistrat în 2001 și care a apărut în mod ilegal pe internet în 2011, va fi lansat pe 7 ianuarie, sub forma unui set de trei CD-uri.

Anterior acestei date, va face parte din "David Bowie 50 Brilliant Adventure", un material discografic mai amplu, care va fi lansat în noiembrie.

Potrivit producătorului cântărețului, Mark Plati, albumul redă "sunetul oamenilor fericiți că pot face muzică".

"Toy este asemenea unui moment în timp, păstrat într-un chihlimbar de bucurie, foc și energie", a spus vechiul colaborator al lui Bowie într-un comunicat.

"Sunt fericit să pot în sfârșit spune că acum ne aparține tuturor", a adăugat el.

Pe coperta albumului este reprezentat chipul lui Bowie, suprapus peste cel al unui bebeluș.

Sărbătorile lunii octombrie

Alături de Acoperământul Maicii Domnului, Sfânta Paraschiva și Sfântul Dimitrie Basarabov cel Nou, și praznicul Sfântului Dimitrie, din 26 octombrie, este unul dintre cele mai importante din luna în curs **PAGINA 2**

Basilica Sfântul Petru, un obiectiv important din Cetatea Vaticanului

PAGINA 5

Tartă cu prune de sezon

PAGINA 4

Invenții tehnice din Imperiul Roman

PAGINA 6

Despre Imperiul Bizantin și căderea Constantinopolului

PAGINA 3

Cronologic, Imperiul Bizantin a acoperit perioada dintre întemeierea Constantinopolului și căderea acestuia.

Povestea celor mai celebri gangsteri ai Londrei

PAGINA 7

Ronnie și Reggie Kray rămân probabil cei mai infami criminali din galeria de gangsteri din Londra. În decursul anilor '60, au condus străzile din extremitatea aspră și greșită a Londrei.

Premiile Nobel vor fi acordate în țările de rezidență

Pentru al doilea an consecutiv, laureații premiilor Nobel pentru științe și pentru literatură își vor primi medaliile și diplomele în țările lor de rezidență, nu la Stockholm, din cauza pandemiei de COVID-19, au anunțat reprezentanții Fundației Nobel, citați de AFP.

Chiar și în absența laureaților, o ceremonie mai mică ar putea avea loc totuși la Stockholm, posibil cu un public local, au precizat reprezentanții Fundației Nobel. Totodată, tradiționalele conferințe de presă ale laureaților vor fi difuzate

online.

Conform unei ordini prestabilite, premiul pentru medicină va deschide sezonul premiilor Nobel din acest an în ziua de luni, 4 octombrie, și va fi urmat de cel pentru fizică, marți (5 octombrie), și de cel pentru chimie, miercuri (6 octombrie). Premiile pentru literatură și pentru pace vor fi anunțate joi (7 octombrie), respectiv vineri (8 octombrie).

Premiul Nobel pentru economie, cel mai recent creat dintre ele, va fi anunțat pe 11 octombrie.

TRADIȚII

La 3 octombrie 1963 a încetat din viață inginerul mecanic Augustin Maior

Fizicianul, pedagogul și inventatorul Augustin Maior s-a născut la 21 august 1882, la Reghin, județul Mureș și a decedat la 3 octombrie 1963. A făcut clasele primare la școala cu limba de predare germană din Reghin, apoi, a urmat Liceul Evanghelic German din Reghin. Apoi a absolvit cursurile Facultății de Mecanică a Institutului Politehnic din Budapesta.

În aprilie 1900, a susținut prima sa lucrare - "Inducția electrostatică", un studiu bine documentat asupra fenomenelor de inducție electrostatică și electromagnetice și cele mai noi aplicații ale lor.

În aprilie 1905, și-a susținut examenul de stat, obținând diploma de inginer mecanic. Angajat la Stația Experimentală a Poștelor din Budapesta (noiembrie 1905), a propus, pentru prima dată, folosirea curentului alternativ în telefonie.

A demonstrat matematic că telefonii multiplă poate fi obținută folosind curenți alternativi de înaltă frecvență, astfel încât fiecare curent alternativ poate fi purtătorul unui curent microfonic și, totodată, că pe aceeași linie pot fi transmiși mai mulți curenți. În cadrul "Primei conferințe internaționale a inginerilor PTT" de la Budapesta din 22-30 septembrie 1908, Augustin Maior a făcut o prezentare în care a atras atenția specialiștilor asupra unui nou sistem de telefonie experimentat de el, "Telefonia armonică" (cum a numit-o atunci) sau telefonia în curent alternativ.

În februarie 1909, lucrarea lui E. Weinberg din Washington confirmă valabilitatea experiențelor lui Maior. Maior a susținut, la Paris, o comunicare cu caracter teoretic în care a demonstrat posibilitatea aplicării metodei telefoniei multiple la transmisiile telefonice și telegrafice prin cabluri submarine. La 1 martie 1912 a fost avansat în funcția de inginer și numit în Consiliul de Administrație al PTT din Budapesta, devenind o personalitate științifică recunoscută în domeniu. Augustin Maior a fost eliberat provizoriu din serviciul Poștelor în august 1916 și mobilizat la Fabrica de tunuri din Győr. După unirea Transilvaniei cu România, a revenit în țară și a oferit experiența sa autorităților române. A început imediat reorganizarea serviciilor PTT din Transilvania și a dispus, în calitate de director central, organizarea serviciilor PTT de zi și de noapte. A condus acțiunea de refacere a întregii rețele telegrafice și telefonice urbane și interurbane de pe teritoriul Transilvaniei. Sugestiile și ideile sale originale au permis restabilirea comunicațiilor telefonice și telegrafice în timp scurt, cu investiții materiale reduse, cu instalații și aparatură existente în țară. A fost decorat cu medalia "Răsplata Muncii pentru învățământ clasa I, pentru serviciile aduse învățământului în 10 ani de activitate și a fost numit membru al ordinului "Coroana României" în gradul de comandor, pentru activitate neobosită în domeniul științei și învățământului. Augustin Maior s-a stins din viață la 3 octombrie 1963, la 81 de ani, după o scurtă suferință.

Informația Zilei

ISSN 1222-4715

Director general - D. Păcuraru

Director editor: Ilie Sălceanu

Redactor șef
supliment - Adriana Zaharia
(Informația Zilei de Duminică
și Sănătate și Frumusețe,
Informația TV)

Redacția Satu Mare:

str. Mircea cel Bătrân nr. 15

Satu Mare, cod 440012

Telefon: 0261-767300

e-mail: redactiasm@informatia-zilei.ro

www.informatia-zilei.ro

Sărbătorile importante ale lunii octombrie sunt distribuite pe toată durata lunii. Chiar în prima zi a lui Brumărel, creștinii ortodocși prăznuiesc Acoperământul Maicii Domnului, pentru ca la 14 octombrie, să fie cinstită Sfânta Cuvioasă Parascheva, o sărbătoare cu dată fixă. De asemenea, Sfântul Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir este prăznuit de către credincioși la 26 octombrie, iar Sfântul Dimitrie Basarabov este amintit în calendarele religioase o zi mai târziu.

În octombrie, fetele se roagă Fecioarei Maria pentru un păr mai bogat

Astfel, ele consideră că vor fi mai frumoase în ochii feciorilor și că aceștia le vor lua de soții

Numele lunii octombrie vine de la cuvântul latinesc octo, opt, pentru că luna în curs era a opta în calendarul gregorian, în vremurile noastre socotindu-se ca fiind a zecea în același calendar, respectiv una dintre cele șapte care au o durată de 31 de zile. Grecii o numeau Pyanopsion, însă în România, denumirea populară este Brumărel, datorită faptului că este perioada în care se așează bruma.

Temperatura maximă absolută a fost de 31 de grade și s-a înregistrat la stația Armășești în anul 1952. În schimb, minima absolută a fost de -21,3 grade și s-a înregistrat la Întorsura Buzăului.

Este perioada din an când nopțile devin din ce în ce mai lungi.

Luna octombrie este, într-adevăr, luna în care țărani se preocupă în special de treburile gospodăriei. Se culeg poamele, se strânge porumbul, cartofii, napii, se răsădesc zmeura și căpșunii. Este, de asemenea, luna în care se fac arăturile și însămânțările de toamnă, se curăță pomii și grădina.

Sărbătorile importante ale lunii octombrie sunt distribuite pe toată durata lunii. Chiar în prima zi a lui Brumărel, creștinii ortodocși prăznuiesc Acoperământul Maicii Domnului, pentru ca la 14 octombrie, să fie cinstită Sfânta Cuvioasă Parascheva, o sărbătoare cu dată fixă. De asemenea, Sfântul Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir este prăznuit de către credincioși la 26 octombrie, iar Sfântul Dimitrie Basarabov este amintit în calendarele religioase o zi mai târziu.

Ca sărbători mai puțin importante, dar la fel de cinstite de către credincioși, avem Lucinul din 18 octombrie, sărbătoare cunoscută ca Sfântul Apostol și Evanghelist Luca. În 25 octombrie se celebrează Moșii de Toamnă, sau ajunul lui Sâmedru.

Alte sărbători importante ale lunii brumărel, care sunt trecute cu cruce neagră în calendarul creștin ortodox sunt: Sfânta Haritina, Sfinții Daniil și Misail de la Mănăstirea Turnu, pomeniți la 5 octombrie; Sfinții Mucenici Serghie și Vah, prăznuiți la 7 octombrie; Aducerea moaștelor Sfântului Apostol Andrei de la Iași, Sfinții mucenici Carp, Păpă, Agatodor și Agatonica, trecuți în calendar la 13 octombrie; Sfinții Mărturisitori Ardeleni la 21 octombrie și Sfântul Iachint de Vicinia, la 28 septembrie.

Dacă în octombrie cade multă brumă și zăpadă, vom avea parte de o lună ianuarie moale și caldă

Se crede că, dacă de 1 octombrie frunzele pomilor se îngălbenesc și cad repede, este semn că anul următor va fi unul roditor.

Dar acesta nu este singura prevestire de timp legată de luna lui Brumărel. În popor se mai spune că dacă în octombrie cade multă brumă și zăpadă, vom avea parte de o lună ianuarie moale și caldă. Dacă bubuie

În primele zile ale lunii octombrie, agricultorii pregătesc ogoarele pentru sezonul rece care vine, pentru că pământul urmează a fi acoperit cu brumă

în Octombrie, sunt semne de iarnă ușoară; cu cât frunzele arborilor cad mai curând, cu atât mai roditor va fi anul următor.

Apariția Sfintei Fecioare Maria, în toată mărirea sa cerească

Acoperământul Maicii Domnului este o sărbătoare care se prăznuiește de către creștinii ortodocși pentru marcarea unei minuni care s-a petrecut în Biserica Maicii Domnului din cartierul Vlaherne din Constantinopol, în vremea împăratului Leon al VI-lea, care a domnit între anii 886 - 912. În vremea aceea, Sfânta Fecioară a avut o apariție, în toată mărirea sa cerească, arătându-se Sfântului Andrei.

Călugării de pe Sfântul Munte Athos acordă o deosebită cinstire acestei sărbători. De mare popularitate se bucură și în Rusia, unde a fost introdusă în secolul al XII-lea, iar apoi a fost preluată și de către români. Este o sărbătoare mănăstirească, dar pentru că a căpătat o popularitate tot mai mare, lăcașurile de cult din țară și din străinătate care poartă acest hram, s-au înmulțit considerabil.

Sărbătoarea de la 1 octombrie mai este cunoscută și sub denumirea de "Procoave", sau Sfântul Potcoava, în tradiția poporului român.

Despre originalul sfânt Procoavă se credea că Dumnezeu l-a sfințit printre primii, dându-i sarcina de a acoperi pământul cu un prim strat de zăpadă.

În primele zile ale lunii octombrie, agricultorii pregătesc ogoarele pentru

sezonul rece care vine, pentru că pământul urmează a fi acoperit cu brumă.

Este ziua în care creștinii preferă să țină post, pentru a fi feriți de boli, supărări sau înec.

Important de menționat pentru fetele care nu au o podoabă capilară bogată este că acestea pot ajunge să aibă capul acoperit cu mult păr, numai dacă se roagă pentru acest lucru Sfântului Potcoava sau Procoava. Tocmai de aceea, 1 octombrie este considerată a fi și Sărbătoarea Părului, respectiv a femeilor.

Pentru a avea o căsnicie lungă și fericită, fetele se împodobesc în această zi pentru nuntă

Foarte important este ca reprezentantele sexului frumos să nu se tundă în această zi și dacă totuși acest lucru se întâmplă, părul nu trebuie aruncat, pentru că va fi luat de vrăjitoare și se vor face farmece cu el. Fetele își țin capul acoperit, pentru a nu li se îmbolnăvi vitele, sau pentru a nu le fi distruse recoltele. Tot ele obișnuiesc să-și pună turte sărate sub pernă, pentru a-și visa uristul.

În prima zi a lunii octombrie se mai obișnuiește ca cei trecuți în neființă să fie pomeniți.

Este bine ca de 1 octombrie gospodinele să facă plăcinte de post cu mere sau cu dovleac și să le împartă rudelor, sau oaspeților care le trec pragul.

Pentru a avea o căsnicie lungă și fericită, fetele se împodobesc în

această zi pentru nuntă.

Pentru ca vitele din bățatură să fie ferite de boli, în unele județe ale țării, acestea se stropesc cu apă sfințită.

Alte tradiții și obiceiuri care se respectă de ziua Sfântului Potcoava se referă la scoaterea icoanelor din casă, care trebuie duse la câmp și stropite cu aghiasmă.

Sărbătoarea rânduită de biserică în amintirea arătării Maicii Domnului în Biserica din Vlaherne presupune post și rugăciune

Trebuie menționat că sărbătoarea rânduită de biserică în amintirea arătării Maicii Domnului în Biserica din Vlaherne presupune post și rugăciune. Atunci, Maica Domnului s-a înfățișat Sfântului Andrei, Sfântului Andrei din Constantinopol, Sfântului Ioan Botezătorul, precum și altor sfinți și îngeri.

În acel moment, Constantinopolul era amenințat de o primejdie, cel mai probabil invazia rușilor kieveni din 907 sau 911, iar Maica Domnului a intrat în mijlocul Bisericii, a îngenuchiat și, cu chipul plin de lacrimi, a rămas mai mult timp acolo pentru rugăciune. După acest episod al Maicii Domnului, primejdia a fost îndepărtată și orașul a fost scutit de suferință.

Mai multe detalii despre cele mai importante sărbători ale lunii octombrie veți putea citi în numerele următoare ale Suplimentului Informația de Duminică.

Mirela Filimon

Se spune că istoria este scrisă de învingători, și cel mai bun exemplu este modul în care a fost tratat Imperiul Bizantin în istorie: un imperiu urât de Europa Occidentală, așa cum a fost arătat de jefuirea Constantinopolului în timpul celei de-a patra Cruciade.

ISTORIE

Scurt istoric al Imperiului Bizantin

A fost unul dintre cele mai mari imperii ale timpului său

Imperiul Roman de Răsărit, Imperiul Bizantin sau Bizanțul sunt termeni folosiți, în mod convențional, pentru a numi Imperiul Roman din Evul Mediu având capitala la Constantinopol.

Nu există un consens în ceea ce privește data de început a perioadei bizantine. Unii o plasează în timpul domniei lui Dioclețian (284-305), datorită reformelor administrative pe care acesta le-a introdus, împărțind imperiul în pars Orientis și pars Occidentis. Alții plasează evenimentul în timpul domniei lui Teodosiu I (379-395) și a victoriei creștinismului împotriva păgânismului, sau, după moartea sa din 395, în momentul divizării Imperiului Roman în jumătățile de apus și de răsărit.

Alții plasează această dată mai târziu, în 476, când ultimul împărat apusean, Romulus Augustus, a fost forțat să abdice, astfel lăsându-l pe împăratul din răsărit elenizat ca singur împărat roman. În orice caz, schimbarea a fost graduală și, până în 330, când împăratul Constantin I și-a inaugurat noua capitală, procesul de elenizare și creștinare erau deja în curs.

Cei mai mulți istorici au considerat schimbarea din timpul domniei lui Heraclius I (Heraclius a elenizat imperiul aproximativ pe la 640, prin adoptarea limbii grecești ca limbă oficială) ca punctul de ruptură cu trecutul roman al Bizanțului și obișnuiesc să numească imperiul ca „Bizantin”, în loc de „Roman de Răsărit”, după această dată.

Este doar o convenție întrucât majoritatea populației din zona europeană a imperiului, cu excepția grecilor, au continuat să vorbească latina populară până la apariția limbilor populațiilor migratoare (slavi și bulgari).

Nu a fost numit Imperiul Bizantin decât după căderea sa

Termenul „Imperiu Bizantin” a intrat în uz în secolele XVIII și XIX, dar ar fi fost complet străin de vechii locuitori ai Imperiului. Pentru ei, Bizanțul era o continuare a Imperiului Roman, care își mutase doar sediul puterii de la Roma într-o nouă capitală estică în Constantinopol. Deși în mare parte vorbitori de limbă greacă și creștini, bizantinii s-au numit „Romaioi” sau romani, și totuși au subscris la dreptul roman și s-au delectat cu cultura și jocurile romane. În timp ce Bizanțul a dezvoltat mai târziu o identitate distinctă, influențată de greacă odată cu trecerea secolelor, a continuat să-și prețuiască rădăcinile romane până la căderea sa. La cucerirea Constantinopolului în 1453, liderul turc Mehmed al II-lea a pretins chiar titlul de „Cezar al Romei”.

Constantinopolul a fost construit special pentru a servi drept capitală imperială

Originile timpurii ale Imperiului Bizantin datează din 324, când împăratul Constantin a abandonat orașul Roma în descompunere și și-a mutat curtea în Bizanț, un oraș port vechi situat strategic pe strâmtoarea Bosfor care separă Europa și Asia. În doar șase ani, Constantin a transformat colonia greacă adormită într-o

metropolă cu forumuri, clădiri publice, universități și ziduri de apărare. El chiar a adus monumente și statui romane antice pentru a-și consolida statutul de capitală mondială. Constantin a dedicat orașul în 330 sub denumirea de „Nova Roma” sau „Noua Roma”, dar în curând a devenit cunoscut sub numele de „Constantinopol” după creatorul său.

Cel mai influent împărat al său a avut orgini umile

Ascensiunea Bizanțului a corespuns cu improbabilă domnie a lui Justinian I. Născut în jurul anului 482 în Balceni, și-a petrecut tinerețea ca fiu de țaran înainte de a fi luat sub aripa unchiului său Iustin I, fost porcar și soldat care a devenit ulterior împăratul bizantin.

Iustinian I-a succedat lui Iustin în 527 și, în timp ce vorbea întotdeauna greaca cu un accent rău - un semn al originilor sale provinciale - s-a dovedit a fi un conducător natural.

Pe parcursul a aproape 40 de ani pe tron, el a recucerit frânturi uriașe de teritoriu roman pierdut și a lansat proiecte de construcții ambițioase, inclusiv reconstruirea Hagia Sofia a Constantinopolului, o biserică cu cupolă considerată acum una dintre marile realizări arhitecturale ale istoriei. Poate cel mai important dintre toate, Iustinian a fost responsabil pentru compilarea dreptului roman în Corpus Juris Civilis, un compendiu de jurisprudență care formează baza multor sisteme juridice moderne.

O revoltă provocată de huliganii aproape a distrus Imperiul?

Așa cum francizele sportive moderne au fani duri, cursele de caruri bizantine avea o pereche de grupuri de suporteri fanatici - și adesea violenți - numiți după culorile purtate de echipele lor preferate (verzi sau albaștrii).

Acești huligani antici erau dușmani jurați, dar în 532, nemulțumirea față de impozite și încercarea de executare a doi dintre liderii lor i-au văzut legându-se într-o insurecție sângeroasă cunoscută sub numele de Revolta Nika. Timp de câteva zile, Blues și Verzii au fugit prin Constantinopol arzând clădiri și chiar încercând să încoroneze un nou conducător. Împăratul Justinian aproape a fugit din capitală, dar a fost descurajat de soția sa, Theodora, care l-a convins că este mai nobil să lupte pentru coroana sa. Întărit de cuvintele ei, Justinian și-a pus gardienii să blocheze ieșirile către Hipodromul orașului - pe care rebelii îi foloseau ca sediu - și apoi l-au ambuscatat cu o serie de trupe mercenare. Rezultatul a fost o sacrificare sângeroasă. La sfârșitul bătăliei, revolta a fost zdrobită și se estimează că 30.000 de oameni au murit - chiar și 10% din întreaga populație a Constantinopolului.

Conducătorii bizantini își mutilau rivalii

Politicienii bizantini au evitat adesea să-și omoare rivalii preferând efectuarea unor acte teribile de mutilare fizică.

Mulți potențiali uzurpatori și împărați destituiți au fost orbiți sau castrați pentru a le împiedica să conducă trupe sau să creeze copii, în timp ce altora li s-au tăiat limba, nasul sau buzele. Ar fi trebuit să împiedice

victimele să îi provoace pe cei de la putere - persoanele desfigurate erau în mod tradițional interzise de la stăpânirea imperială - dar nu a funcționat întotdeauna așa cum era planificat.

Împăratului Iustinian al II-lea i s-a rupt faimosul nas când a fost răsturnat în 695, dar s-a întors din exil 10 ani mai târziu și a recuperat tronul - în timp ce purta un nas de aur protetic.

Armata sa a folosit o versiune timpurie a napalmului

Bizanțul datoră o mare parte din succesul său militar Focului grecesc, un misterios lichid incendiar care era folosit pentru a arde trupele și navele inamice. Rețeta precisă a acestui napalm antic a fost pierdută în istorie - ar fi putut conține totul, de la rășină de petrol și pin până la sulf și săpătură - dar relatările îl descriu ca o substanță groasă și lipicioasă care ar putea fi pulverizată din sifoane sau aruncată în vase de lut precum grenade.

Odată aprins, acesta nu putea fi stins cu apă și chiar putea arde la suprafața mării. Focul grecesc a fost cel mai faimos asociat cu marina bizantină, care a folosit-o cu efect devastator împotriva invadatorilor arabi și ruși în timpul asediilor de la Constantinopol în secolele VII, VIII și X.

Imperiul a dat naștere Bisericii Ortodoxe Răsăritene

Bizanțul a fost aproape întotdeauna un imperiu creștin, dar de-a lungul secolelor biserica sa de limbă greacă a dezvoltat diferențe liturgice distincte față de biserica catolică, de limbă latină, din Occident. Tensiunile teologice s-au extins în cele din urmă în 1054, când o cădere între patriarhul Constantinopolului și un delegat papal a condus bisericile răsăritene și occidentale să emită decrete de excomunicare reciprocă.

Această „Mare Schismă” a creat două ramuri separate ale creștinismului: Biserica Romano-Catolică din Occident și Biserica Ortodoxă din Răsărit din Orientul Bizantin.

Cele două biserici și-au abrogat în cele din urmă ordinea de excomunicare în anii 1960, în urma unei întâlniri istorice între papa catolic Paul al VI-lea și patriarhul ortodox Athenagoras I, dar rămân entități separate până în prezent.

Capitala Imperiului a fost prădată în timpul cruciadelor

Unul dintre cele mai întunecate capitole din istoria bizantină a început la începutul secolului al XIII-lea, când războinicii creștini s-au adunat la Veneția pentru a patra cruciadă. Cruciații trebuiau să navigheze către Orientul Mijlociu pentru a pune mâna pe Ierusalim de la turcii musulmani, dar din cauza penuriei de numerar și a fricțiunilor cu bizantinii ortodocși, au fost convingși să facă o ocolire la Constantinopol pentru a readuce pe tron un împărat deus.

După ce în 1204 a căzut un acord pentru finanțarea expediției lor în Țările Sfinte, cruciații au efectuat un atac sângeros de Constantinopol, arzând orașul și ridicând o mare parte din comori, arte și relicve religioase. De asemenea, au sculptat o mare parte din Imperiul Bizantin în declin și au

Stradă din Constantinopol, anul 1868

Mozaic, înfățișându-l pe Împăratul Justinian I

instalat un conducător latin.

În timp ce bizantinii au recucerit mai târziu Constantinopolul în 1261, Imperiul nu-și va recâștiga niciodată gloria de odinioară.

Invenția tunului a contribuit la căderea Imperiului

Zidurile falnice ale orașului Constantinopol au continuat să invadeze gothii, persii, rușii și arabii la distanță de secole, dar s-au dovedit a nu fi potrivite pentru schimbarea tehnologiei militare.

În primăvara anului 1453, după ce au cucerit deja cea mai mare parte a frontierei bizantine, turcii otomani sub conducerea sultanului Mehmed al II-lea au asediat capitala cu o colecție de tunuri special concepute de un inginer maghiar. În centrul arsenalului se afla o armă de 27 de picioare atât de grea încât a fost necesară o echipă de 60 de boi pentru a o transporta.

După ce au bombardat fortăreața Constantinopolului timp de câteva săptămâni, otomanii au aruncat o breșă în ziduri pe 29 mai, permițând zecilor de soldați islamici să se revărsă în oraș și să-i pună pe locuitori în sabie. Printre mulți ucigși a fost și ultimul împărat bizantin, Constantin al XI-lea, care se presupune că și-a dezbrăcat regalia și a strigat „orașul este pierdut, dar eu trăiesc!” înainte de a pleca în luptă.

Odată cu căderea capitalei sale odată puternice, Imperiul Bizantin s-a prăbușit după mai bine de 1.100 de ani de existență.

Bizantinii au păstrat multe dintre scrierile Greciei antice

Scrierile gânditorilor greci precum

Platon, Ptolemeu și Galen s-ar fi putut pierde în fața istoriei dacă nu pentru Imperiul Bizantin.

Deși adesea ostile față de așa-numitele idei „păgâne”, cărturarilor bizantini au copiat cu înțelepciune manuscrisele în descompunere, iar bibliotecile din Constantinopol au protejat textele grecești și romane care dispăreau încet în Occident.

S-a estimat că din toate manuscrisele grecești antice care supraviețuiesc astăzi, mai mult de două treimi au fost predate de către bizantini.

Bizanțul a fost calea prin care cunoștințele anticității au fost transmise lumii islamice și celei europene renascentiste.

Renașterea nu ar fi înflorit fără mulțimea de învățați greci care au fugit în apus după căderea Imperiului (1453) și fără prețioasele lor cunoștințe. Influența teologică asupra Occidentului, în special prin intermediul lui Thomas Aquinas, a fost profundă.

Imperiul Bizantin a fost cel care a răspândit creștinismul în Europa, chiar dacă se încearcă, uneori, să i se limiteze importanța culturală doar la lumea ortodoxă est-europeană. Misionarii bizantini ortodocși au creștinat diferitele popoare slave și alte popoare din Europa răsăriteană. Influența bizantină se simte și în religia milioane de creștini din Etiopia, Egipt și din Georgia și Armenia.

Bizanțul ca entitate „mentală” a lăsat o adevărată moștenire în Europa, veritabilă ordine, tolerată de Imperiul otoman, căci turcii n-au putut-o înlocui. Spațiul acesta spiritual care i-a supraviețuit, în special în Europa de Sud-Est, a fost numit de către Nicolae Iorga „Bizanț după Bizanț”.

REȚETE

Ceaiul din scai vânăt, recomandat pentru multiple afecțiuni de sezon

Scaiu vânăt este cunoscut sub o serie de denumiri, în funcție de zonele geografice ale țării: buruiană de cârțițe, buruiana zmeului, mărăcini, scai albastru, scai mneriu, scai vânăt, spin albastru, spin de mucedă, spinul vântului.

Scaiu vânăt este o plantă erbacee, perenă, des întâlnită în flora spontană, mai ales în locuri bătorite, umblate - cum ar fi izlazurile, marginile drumurilor, maidanele. Face parte din familia umbeliferelor. Scaiu vânăt poate ajunge până la înălțimea de 60 cm. Tulpina este dreaptă, iar în partea superioară se ramifică sub formă sferică. Frunzele sunt mici și dințate, iar florile, dispuse în capitule, au culoare violacee. Planta înflorește pe tot parcursul verii și la începutul toamnei.

Este înrudit și foarte asemănător ca aspect cu scaiu-vântului (*Eryngium campestre*) și el folosit în scopuri medicinale. În țările nordice ale Europei, rădăcina acestuia din urmă este folosită ca legumă, iar în țările sudice, mai ales în Grecia, lăstarii tineri sunt consumați ca salată. Florile uscate pot fi folosite în aranjamente florale, fiind foarte apreciate în arta ornamentelor florale. Toată planta are proprietăți terapeutice, fiind utilizată atât în uz intern, cât și în cel extern.

Planta conține Saponozide, printre care saniculasaponozida B, care prin hidroliză pune în libertate glucoză și saniculagenol A, eringiumgenol A, B, C, D, barringotgenol C și ringinol A.

Conservarea și păstrarea se face într-un loc ferit de lumină, deoarece planta își pierde ușor colorația.

Specialiștii în domeniul medicinei naturiste recomandă această buruiană pentru tratarea sau ameliorarea unor afecțiuni precum: artrită, bronșite, dermatoze, eczeme, infecții diverse atât interne cât și externe, paradontoză, retenție urinară, traheite, tuse convulsivă, fiind considerat un bun expectorant și antispastic bronșic.

Preparatele din scai vânăt au efecte precum: fluidifică secrețiile bronșice; este expectorant și antiseptic bronșic, dar și diuretic.

Decoct de scai vânăt

Decoct de scai vânăt - 10 g de plantă la 200 ml de apă rece: se iau 3-4 linguri pe zi, asociat cu frunze de pătlagină și cimbrisor, este calmant în tusea convulsivă.

Alt remediu: 2 lingurițe de scai vânăt mărunțit se vor pune la 250 ml apă rece. Se va pune pe foc apoi se fierbe timp de 5 minute, după care se strecoară. Se poate folosi câte 2-3 ceaiuri pe zi. Este foarte bine dacă se folosește în combinație cu alte plante medicinale, acțiunea fiind mai puternică așa. În cazul paradontozei, se va ține local mai mult timp făcând gargară cu acest decoct.

Scaiu vânăt în tradiția populară

Ceaiul sau decoctul tulpinilor florifere a fost un leac obișnuit, în multe zone contra tusei convulsive. Cu fiertura de scai albastru se spălau bucele dulci și alte bucle. Se mai puneau la băile contra reumatismului și în cele făcute copiilor debili. Decoctul părților aeriene se folosea contra nădușelii astmatice, iar extern, la băi în combaterea artritiei și a infecțiilor (dermatofitoze) de pe capul copiilor. Extern se poate folosi o cantitate mai mare de scai vanat sau se pot face asocieri cu alte plante.

Ciorbă țărănească cu carne de porc

Aveți nevoie:

600 g de carne de porc (fiecă și costiță), 3 morcovi, 2 rădăcini de pătrunjel, 1/2 de țelină mică, 1/2 varză dulce mică, o ceapă, 200 g de fasole verde, 200 g de mazăre verde, 2-3 ardei kapia, 500 g de cartofi, sare, piper, ulei, pastă de gulaș, un ardei iute, 200 ml suc de roșii, pătrunjel și leuștean frunze

Mod de preparare:

Carnea se taie în bucăți nu foarte mari, se spală bine și se pune la fiert în 3 litri de apă. După ce ați luat spuma de pe ea de vreo 2-3 ori, o scurgeți și o lăsați la o parte. Zarzavaturile tăiate mărunt se călesc în ulei până se înăbușă puțin. Se

adaugă carnea la zarzavat și se prăjește până ce morcovul devine puțin arămiu. Se adaugă zeama în care a fiert carnea, se condimentează și se lasă să fiarbă împreună 30 de minute. După ce carnea este aproape fiartă se adaugă cartofii tăiați cubulețe, fasolea verde, mazărea și varza tăiată fideluțe. Opțional se poate pune 1-2 frunze de dafin și mărar verde tocat. La final se adaugă ardei iute, sucul de roșii și verdețurile tăiate mărunt. Se lasă să mai dea 2-3 clocote și se ia de pe foc. Se poate servi și cu smântână, ardei iute sau cu puțin oțet.

Tocăniță de pui cu mămăligă

Aveți nevoie:

Aveți nevoie de 1 kg de piept de pui și pulpe, 3 cepe mari, 3 ardei roșii, preferabil ardei kapia, 5-6 căței de usturoi, ulei, sare, piper, smântână lichidă, un ou și 2 linguri de făină.

Mod de preparare:

Ceapa și ardeiul se taie mărunt și se pune la călit în ulei (nu foarte mult) până se înmoaie puțin. Între timp, spălați carnea foarte bine, după care o tăiați în cubulețe. Adăugați carnea la amestecul de ceapă și ardei, amestecați și turnați apă caldă cât să acopere cu

un deget compoziția. Când a început să fiarbă, adăugați sare, piper și usturoiul pisat după gust și lăsați să fiarbă circa 30-40 de minute. Amestecați din când în când. După ce a fiert carnea, puteți să faceți un sos din făină, ou și smântână (de consistența celui pentru clătite) pe care îl adăugați tocăniței. Pentru acest preparat este bine să alegeți o smântână cu o concentrație mai mare de grăsime și care să fie mai lichidă. Lăsați totul să fiarbă încă 10 minute. Gustați tocănița și mai potriviți de sare, dacă este nevoie. Drept garnitură, puteți să optați pentru o mămăliguță sau găluște din ou și făină.

Tartă cu prune

Aveți nevoie:

Pentru aluat: 300 g de făină, 2 linguri de zahăr sau după gust, un vârf de cuțit de sare, 150 g de unt rece tăiat în bucățele, 50 g de untură, 6-7 linguri de apă rece. **Pentru umplutura:** 800 g de prune fără sămburi, 4 linguri de amidon alimentar, 100 g de zahăr, 1 lingură de zeamă de lămâie, o lingură de unt tăiat în bucățele.

Mod de preparare:

Se amestecă făina, sarea, zahărul apoi se adaugă untul tăiat bucățele, untura și apa rece. Nu se frământă mult, doar cât să se amestece bine ingredientele. Se lasă la rece cel puțin 30 minute.

Între timp se scot sămburii prunelor, dar se pot folosi și prune din compot și apoi se amestecă cu amidonul, zahărul, sarea și zeama de lămâie. Aluatul se împarte în 2 părți egale, prima foaie se pune în tavă și se bagă la frigider pentru 10 minute, apoi se adaugă prunele și câteva bucățele de unt se acoperă cu cea de a doua foaie și iar se dă la rece. În foaia superioară se fac câteva orificii cu furculița, sau din pornire, foaia superioară se poate face din fâșii de aluat, aranjate în diverse forme: țesute, împletite, crestate, etc. Se lipesc bine marginile și se presează cu furculița. Se unge suprafața cu ou bătut și se dă la cuptor circa 30 minute. După ce se scoate din cuptor se presară cu zahăr. Se lasă în tavă să se răcească.

Mojito

Aveți nevoie:

2 lingurițe de zahăr tos, sucul de la jumătate de lămâie verde (limeta), 2 ramuri de mentă proaspătă (frunzele și tulpina), 90 ml apă minerală carbogazoasă, 45 ml rom alb, 4 cuburi de gheață

Preparare:

Frunzele de mentă se pun într-un pahar mai înalt și se zdrobesc ușor cu ajutorul pistilului de la mojar, astfel își va lăsa mai bine aroma în băutura. Puneți zahărul tos în pahar și stoarceți suc de lămâie verde cât să acoperiți

zahărul. Se adaugă și câteva felii de limetă, iar cu ajutorul pistilului, sau cu o linguriță de coctail amestecați bine pentru a elibera aroma mentei. Turnați apa minerală, romul alb și adăugați cuburile de gheață (rețeta originală din Cuba nu se face cu gheață pisată, doar cu cuburi de gheață). Se mai pot adăuga felii de portocale, bucăți de căpșuni, ananas, sau alte fructe, precum și lichior de cocos sau ananas, dar rețeta clasică nu prevede decât ingredientele menționate la început. Se amestecă ușor și se servește cu pai.

Numele de Petru înseamnă "piatră" (din latinescul "Petrus", o formă masculinizată a cuvântului "Petra"). Iisus l-a investit pe Sfântul Petru drept conducător al bisericii, spunându-i, "Și Eu îți zic ție, că tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui." (Matei 16.18) A fost o responsabilitate uriașă așezată pe umerii săi, iar Sfântul Petru s-a străduit să o înțeleagă și să o implinească.

Bazilica Sfântul Petru din Cetatea Vaticanului

Acest monument istoric este construit pe ceea ce unii istorici cred că sunt rămășițele antice ale Sfântului Petru

Biserica Sfântul Petru din Vatican este cea mai renumită lucrare a arhitecturii renascentiste și rămâne una dintre cele mai mari biserici ale lumii. Deși nu este biserica-mamă a catolicismului, Biserica Sfântul Petru este considerată unul dintre cele mai sfinte locuri de pe Pământ când vine vorba de catolicism.

Prin tradiția romano-catolică, bazilica este locul de înmormântare a Sfântului Petru, unul dintre cei 12 Apostoli ai lui Iisus. Unele dovezi istorice susțin că mormântul Sfântului Petru se află chiar sub altarul bisericii. Lăcașul religios este recunoscut în lume ca fiind un loc de pelerinaj și regiunea în care Papa ține tot felul de prelegeri cu audiențe de peste 80 000 de pelerini din toată lumea.

Istoric

După răstignirea lui Isus, care ar fi avut loc prin anul 33 al erei noastre, discipolul său Petru a devenit conducătorul și unul dintre principalii organizatori ai Bisericii creștine. După ce a predicat aproximativ 30 de ani prin zona Palestinei, a plecat la Roma, în anul 64. Acolo, Petru a fost martorul și victima persecuțiilor împăratului Nero. Conform tradiției creștine, el ar fi fost răstignit în cercul împăratului și conform lui Origene ar fi cerut ca o ultimă dorință să fie răstignit cu capul în jos, nefiind demn de o moarte asemănătoare cu a lui Isus.

Conform tradiției, Petru ar fi fost îngropat într-un cimitir, mormântul său fiind marcat de o stâncă roșie. Primii creștini au construit aici un mic altar unde veneau să se roage. Timp de aproape trei secole, mormântul sfântului a atras numeroși pelerini veniți din întreg Imperiul Roman și nu numai.

După Edictul de la Milano din anul 313, care a pus capăt persecuțiilor creștinilor din imperiu, împăratul Constantin cel Mare a ordonat construirea unei biserici pe locul altarului. Construcția a avut loc între anii 318-329, fiind una dintre cele mai vechi biserici din lume. Edificiul era de formă bazilicală în plan de cruce latină cu un naos lung și două abside.

Lungimea sa era una impresionantă pentru acele vremuri, aproximativ 110 metri. Se spune că la construcția sa au fost aduse coloane și materiale de pe Muntele Templului din Ierusalim. Lăcașul avea absida orientată către apus, intrarea făcându-se pe partea dinspre oraș (ca și în prezent). Bazilica avea mai multe altare, în mijlocul său aflându-se altarul principal sub care se afla mormântul Sfântului Petru.

De-a lungul timpului edificiul a căpătat o mare importanță datorită pelerinajelor la mormântul sfântului, dar și datorită faptului că aceasta era biserica principală a papilor, succesorii lui Petru în conducerea Bisericii. Ceremoniile ce aveau loc aici erau impresionante, mai ales funerariile unui papă și investirea unui nou. În ziua de Crăciun a anului 800, Carol cel Mare, regele francilor, a fost încoronat aici ca împărat al Sfântului Imperiu Roman de către Papa Leon al III-lea (795-816), punând bazele unei tradiții ce avea să dureze o mie de ani. În anul

846 Bazilica Sfântul Petru a fost jefuită și incendiată împreună cu Bazilica Sfântul Paul, în urma unei incursiuni arabe asupra Romei. Papa Leon al IV-lea (847-855) a fost nevoit să restaureze lăcașul și să construiască un zid protector.

În secolul al XV-lea, bazilica era în ruină din cauza incendiilor accidentale și a cutremurelor, fiind neglijată de papalitatea ce își mutase pentru o scurtă perioadă de timp sediul la Avignon.

După reînălțarea lor înapoi la Roma, Papa Nicolae al V-lea (1447-1455) a fost primul papă care s-a preocupat de restaurarea lăcașului. El a ordonat demolarea Colosseumului și folosirea materialului său pentru repararea bisericii. Până la moartea sa din anul 1455 au fost extrase aproximativ 2.522 de tone de material. În anul 1506 papa Iulius al II-lea (1503-1513) a luat decizia de a dărâma vechea bazilică și să construiască în locul ei un nou edificiu monumental. Cei mai buni arhitecți, pictori și sculptori ai Renașterii, printre care Michelangelo sau Bernini au participat la construcția uriașei biserici. Lucrările au durat 120 de ani, perioadă în care au domnit aproximativ 20 de papi.

În anul 1626 bazilica a fost finalizată și sfințită de către papa Urban al VIII-lea. A rezultat cel mai mare lăcaș al creștinătății, conținând sute de opere de artă de o valoare inestimabilă.

Biserica Sfântul Petru a fost construită la vest de râul Tibru, iar cupola sa centrală domină orizontul Romei

Piatra de temelie a construcției a fost pusă în 1506, iar planul clădirii a fost forma unei cruci grecești enorme. Numeroși artiști și-au adus contribuția: Giuliano de Sangallo, Fra Giocondo, Raphael, Michelangelo și alții. Domul Sfântul Petru se ridică la o înălțime de 136,57 metri, dimensiune care îi conferă statutul de cel mai mare dom din lume.

Faptul că artiștii care au construit biserica au preluat proiectul unul de la altul a dus la schimbări ale planului inițial și astfel, fiecare dintre constructori și-a pus amprenta personală asupra lucrării. Cu toate acestea, rezultatul final este fabulos și între secolele al XIX-lea și al XX-lea s-au construit multe edificii care imită mai mult sau mai puțin Biserica Sfântul Petru.

Unele reproduc elemente ale frumoasei construcții într-o măsură mai mare, altele într-o măsură mai mică. O parte din construcțiile pentru care Biserica Sfântul Petru din Vatican a reprezentat un model sunt: Catedrala din Montreal, Sfânta Maria a Îngerilor din Chicago, Bazilica Sfântul Iosafat din Milwaukee și altele.

Fațada Bisericii Sfântul Petru este dominată de statuile Mântuitorului, a Sfântului Ioan Botezătorul și a celor 11 Apostoli, statuia Sfântului Petru aflându-se în interior. Deasupra intrării principale se remarcă o sumedenie de mozaicuri, poarta centrală este o lucrare din bronz, opera lui Filarete. Interiorul este împodobit cu fel de fel de elemente prețioase statui, picturi celebre, mozaicuri multicolore realizate din bronz, marmură sau chiar travertin.

Bazilica Sfântul Petru este sediul principalelor manifestări ale cultului catolic

Numeroase evenimente importante se celebrează în interiorul clădirii.

Nașterea Domnului, Paștele, ritualurile din Săptămâna Sfântă sunt momente încărcate de spiritualitate și emoție, iar credincioșii catolici străbat mii de kilometri doar pentru a simți aceste trăiri. Un eveniment de importanță mondială este proclamarea noilor Papi care are loc tot în Bazilica Sfântul Petru.

Biserica Sfântul Petru este unul dintre principalele obiective turistice ale Romei, fiind un spațiu vast și solemn care crează uimire în rândul vizitatorilor. Fie pe scări sau cu un ascensor, puteți ajunge pe terasa acoperișului. După urcarea a 537 de trepte ajungeți pe Loggia Panoramică de unde privitorul va avea o vedere magnifică asupra orașului.

Motivele care fac din edificiu unul dintre cele mai iubite din lume

→ Sunt peste 100 de persoane care-și dorm somnul de veci în bazilică: 91 de papi, împăratul romano-german Otto al II-lea și regina suedeză Christina care a abdicat pentru a se face catolică.

→ Există o ușă numită "Ușa sfântă" care este deschisă doar în anumite ani, numiți "Ani de jubileu", iar oamenii care trec prin ea primesc indulgențe plene (iertare totală de păcate).

→ Bazilica poate găzdui 20.000 de persoane, având o lungime de 190 de metri, o lățime maximă de 58 de metri, iar domul are o înălțime de 136 de metri

→ Bernini a terminat baldachinul de aproape 30 de metri înălțime în 1633. Obiectul fost considerat prea opulent pentru vremea aceea, papalitatea fiind criticată pentru această sculptură. Se spune că bronzul din care e făcut baldachinul a fost luat de pe acoperișul Pateonului.

→ Există o statuie din bronz a sfântului Petru făcută de Arnolfo di Cambio în secolul XIII (unii istorici afirmă că este de secol V) care are un aspect puțin neobișnuit. Există tradiția ca vizitatorii să atingă sau să sărute picioarele. Din cauza acestei practici degetele de la piciorul drept au fost deformate puternic, spre deosebire de cele de la piciorul stâng care sunt într-o stare mai bună.

Bazilica "Sfântul Petru" reprezintă una din principalele obiective turistice pentru orice vizitator al Romei.

Venind de la podul "Sant'Angelo", după ce parcurge îngusta stradă "del Borgo", vizitatorului i se deschide dintr-o dată, dinspre "Via della Conciliazione", un spațiu vast și solemn, care-l umple de înmărmurire: vederea fațadei strălucitoare, recent restaurată a bazilicii.

Așadar, Biserica Sfântul Petru din Vatican este o construcție magnifică și impunătoare având o importanță mondială.

Edificiul este centrul catolicismului, dar și creștinii care nu sunt adepții acestui cult aleg să viziteze Biserica Sfântul Petru.

Edificiul, lung de 186 metri, înălțimea cupolei de 119 metri, și cu o suprafață totală de peste 15.000 m², este cea mai mare biserică din lume. Bazilica Sfântul Petru este una din cele patru bazilici patriarhale din Roma

În mijloc, sub cupolă, se află altarul principal al papilor, dominat de un baldachin înalt de 29 metri, realizat în bronz de Bernini. În cele patru coloane de susținere a cupolei se află niște nișe ce conțin patru statui monumentale ale Sf. Andrei, Sf. Longinus, Sf. Elena și Sf. Veronica. În absida se găsește Scaunul episcopal al Sfântului Petru, susținut de statuile a patru sfinți învățători ai Bisericii: Sf. Ambrozie, Sf. Augustin, Sf. Atanasie și Sf. Ioan Gură de Aur

Bazilica "Sfântul Petru" este sediul principalelor manifestări ale cultului catolic și are o funcție solemnă cu ocazia celebrării sărbătorilor "Nașterii Domnului", "Paștelui", ritualurilor din Săptămâna Mare, proclamării noilor papi și funeraliilor celor defuncți

Imperiul Roman este termenul utilizat, în mod convențional, pentru a descrie statul roman în secolele după reorganizarea sa din ultimele trei decade î.Hr., sub Gaius Iulius Caesar Octavianus. Deși Roma deținea un imperiu cu mult înainte de autocrația lui Augustus, statul pre-augustian este descris, în mod convențional, ca Republica Romană. Imperiul Roman controla toate statele elenizate de la Marea Mediterană, precum și regiunile celtice din nordul Europei. Ultimul împărat de la Roma a fost detronat în 476, dar, pe atunci, regiunile din estul imperiului erau administrate de un al doilea împărat, ce se afla la Constantinopol.

Inovații tehnice din Roma Antică

Romanii au fost constructori prodigioși și ingineri experți, iar civilizația lor înfloritoare a produs progrese în tehnologie, cultură și arhitectură care au rămas fără egal de-a lungul secolelor

Roma Antică a fost un oraș-stat a cărui istorie se întinde în perioada de timp cuprinsă între 753 î.Hr. și 476 d.Hr. Pe parcursul existenței sale de douăsprezece secole, civilizația romană a trecut de la monarhie la republică oligarhică și, apoi, la imperiu extins. Ea a dominat Europa de Vest și întreaga arie în jurul Mării Mediterane, prin cuceriri și asimilare, însă, în final, a cedat în fața invaziilor barbarilor din secolul cinci, marcând, astfel, declinul Imperiului Roman și începutul Evului Mediu.

Civilizația romană e, deseori, clasificată ca o parte din Antichitatea Clasică, împreună cu Grecia Antică, o civilizație care a inspirat mult cultura Romei Antice.

Roma Antică a adus contribuții importante în organizarea politică și administrativă, juridică, artă militară, artă, literatură, arhitectură, limbile Europei (limbile romanice), iar istoria sa continuă să aibă o influență puternică asupra lumii moderne.

Romanii s-au bucurat de multe facilități din timpul lor, inclusiv toalete publice, sisteme de canalizare subterane, fântâni și băi publice ornate

Niciuna dintre aceste inovații acvatice nu ar fi fost posibilă fără apeductul roman. Dezvoltate pentru prima dată în jurul anului 312 î.Hr., aceste minuni ingineresti au folosit gravitația pentru a transporta apa de-a lungul conductelor de piatră, plumb și beton și în centrele orașului. Apeeductele au eliberat orașele romane de dependența de aprovizionarea cu apă din apropiere și s-au dovedit de neprețuit în promovarea sănătății publice și a canalizării. În timp ce romanii nu au inventat apeductul - canalele primitive pentru irigații și transportul pe apă existau mai devreme în Egipt, Siria și Babilon - aceștia și-au folosit stăpânirea ingineriei civile pentru a perfecționa procesul. Sute de apeducte au apărut în cele din urmă în tot imperiul, dintre care unele au transportat apă până la 60 de mile. Poate cel mai impresionant dintre toate, apeductele romane au fost atât de bine construite încât unele sunt încă în uz până în prezent. Faimoasa Fântână Trevi din Roma, de exemplu, este furnizată de o versiune restaurată a Aqua Virgo, unul dintre cele 11 apeducte din Roma antică.

Multe structuri antice romane, cum ar fi Panteonul, Colosseumul și Forumul Roman, sunt încă în picioare astăzi datorită dezvoltării cimentului și betonului roman

Romanii au început mai întâi să construiască cu beton în urmă cu peste 2.100 de ani și l-au folosit în tot bazinul mediteranean în orice, de la apeducte și clădiri până la poduri și monumente.

Betonul roman era considerabil mai slab decât omologul său modern, dar s-a dovedit remarcabil de durabil datorită rețetei sale unice, care a folosit var stins și o cenușă vulcanică cunoscută sub numele de pozzolana pentru a crea o pastă lipicioasă.

Romanii au fost, fără îndoială dintre puțini care au împins sfera tehnologiilor progresive și a dezvoltărilor tactice profunde care le-au afectat în mod direct eficiența pe câmpul de luptă

Armata romană și modul ei de organizare au constituit cea mai mare dintre forțe, diferențiindu-le astfel de alte instituții militare antice. Imunii, un grup de specialiști cu înaltă pregătire, au fost angajați în mod specific pentru a menține susținerea logistică și medicală a legiunilor. Imaginea de mai sus prezintă o operație chirurgicală în Roma Antică

Combinat cu roci vulcanice numite tuf, acest ciment antic a format un beton care ar putea suporta în mod eficient degradarea chimică. Pozzolana a ajutat betonul roman să se fixeze rapid chiar și atunci când este scufundat în apa de mare, permițând construirea de băi, diguri și porturi elaborate.

Romanii contribuiau la discursul public prin utilizarea textelor oficiale care detaliau problemele militare, juridice și civile

Cunoscute sub numele de Acta Diurna, sau „acte zilnice”, aceste ziare timpurii au fost scrise pe metal sau piatră și apoi postate în zone cu trafic intens, precum Forumul Roman. Se crede că Acta a apărut pentru prima dată în jurul anului 131 î.e.n. și includea de obicei detalii despre victoriile militare romane, liste de jocuri și lupte de gladiatori, notificări de naștere și moarte și chiar povești de interes uman.

A existat, de asemenea, o Acta Senatus, care detaliază procedurile senatului roman. Acestea au fost în mod tradițional reținute din vederea publicului până în 59 î.Hr., când Iulius Cezar a ordonat publicarea lor ca parte a numeroaselor reforme populiste pe care le-a instituit în timpul primului său consulat.

Roma antică a fost izvorul multor programe guvernamentale moderne, inclusiv măsuri care subvenționează hrana, educația și alte cheltuieli pentru cei nevoiași

Aceste programe de drepturi datează din 122 î.Hr., când tribunul Gaius Gracchus a instituit lex frumentaria, o lege care a ordonat guvernului Romei să furnizeze cetățenilor săi alocări de cereale la prețuri ieftine. Această primă formă de bunăstare a continuat sub Traian, care a implementat un program cunoscut sub numele de „alimenta” pentru a ajuta la hrănirea, îmbrăcarea și educarea orfanilor și a copiilor săraci.

Ulei, vin, pâine și carne de porc au fost adăugate în cele din urmă la lista mărfurilor controlate de preț, care ar fi putut fi colectate cu jetoane numite „tessere”.

Aceste documente generoase au ajutat împărații romani să câștige favoarea publicului, dar unii istorici au susținut că au contribuit și la declinul economic al Romei.

Pentru cea mai mare parte a istoriei omenirii, literatura a luat forma unor tăblițe și suluri dificile de lut

Romanii au raționalizat mediul prin crearea codexului, un teanc de pagini legate care este recunoscut ca fiind cea mai timpurie încarnare a cărții. Primele codici au fost realizate din tablete de ceară legate, dar acestea au fost ulterior înlocuite cu pergament de piele de animal care seamănă mai clar cu paginile.

Istoricii antici remarcă faptul că Iulius Cezar a creat o versiune timpurie a unui codex prin stivuirea paginilor de papirus pentru a forma un caiet primitiv, dar codicile legate nu au devenit populare în Roma decât în primul secol sau acolo. Primii creștini au devenit unii dintre primii care au adoptat noua tehnologie, folosind-o pe scară largă pentru a produce copii ale Bibliei.

La vârful său, imperiul roman a cuprins aproape 1,7 milioane de mile pătrate și a inclus cea mai mare parte a sudului Europei

Pentru a asigura administrarea eficientă a acestui domeniu extins, romanii au construit cel mai sofisticat sistem de drumuri pe care lumea antică îl văzuse vreodată.

Aceste drumuri romane - dintre care multe sunt încă în uz și astăzi - au fost construite cu o combinație de pietriș și cărămizi din granit sau lavă vulcanică întărită. Inginerii romani au respectat standarde stricte atunci când și-au proiectat autostrăzile, creând drumuri săgeți, care se curbau pentru a permite scurgerea apei.

Romanii au construit peste 50.000 de mile de drum până în 200 d.Hr., în primul rând în serviciul cuceririi militare. Străzile au permis legiunii romane să călătorească până la 25 de mile pe zi, iar o rețea complexă de case poștale însemna că mesajele și alte informații puteau fi transmise cu o viteză uimitoare.

Aceste drumuri erau deseori gestionate în același mod ca și autostrăzile moderne. Indicatoarele și indicatoarele de mile pietre îi informau pe călători cu privire la distanța până la destinație, în timp ce complementele speciale ale soldaților acționau ca un fel de patrulare pe autostradă.

Vechii romani au fost primii care și-au valorificat în mod eficient puterea în construcția de poduri, monumente și clădiri

Designul ingenios al arcului a permis distribuția uniformă a greutății clădirilor de-a lungul diferitelor suporturi, împiedicând structurile romane masive precum Colosseumul să se prăbușească sub propria greutate.

Inginerii romani s-au îmbunătățit pe arcuri aplatizându-și forma pentru a crea ceea ce este cunoscut sub numele de arc segmentar și repetându-le la diferite intervale pentru a construi suporturi mai puternice care ar putea acoperi goluri mari atunci când sunt utilizate în poduri și apeducte.

Alături de coloane, cupole și plafoane boltite, arcul a devenit una dintre caracteristicile definitorii ale stilului arhitectural roman.

Calendarul Iulian, invenție a Imperiului Roman

Calendarul gregorian modern este modelat foarte atent pe o versiune romană care datează de mai bine de

2.000 de ani. Calendarele romane timpurii erau probabil „plagiate” de la modele grecești care funcționau în jurul ciclului lunar. Dar, pentru că romanii au considerat că numerele pare erau ghinioniste, în cele din urmă și-au modificat calendarul pentru a se asigura că fiecare lună are un număr impar de zile. Această practică a continuat până în 46 î.e.n., când Iulius Cezar și astronomul Sosigenes au instituit sistemul iulian pentru a alinia calendarul cu anul solar. Cezar a prelungit numărul de zile dintr-un an de la 355 la 365 acum familiar și a inclus în cele din urmă cele 12 luni așa cum le cunoaștem astăzi. Calendarul iulian a fost aproape perfect, dar a calculat greșit anul solar cu 11 minute. Aceste câteva minute au aruncat în cele din urmă calendarul cu câteva zile. Acest lucru a dus la adoptarea calendarului gregorian aproape identic în 1582, care a remediat discrepanța modificând programul anilor bisecți.

Baza dreptului roman timpuriu a venit de la Cele Doisprezece Mese, un cod care a format o parte esențială a constituției în timpul epocii republicane.

Citare, habeas corpus, pro bono - toți acești termeni derivă din sistemul juridic roman, care a dominat legea și guvernul occidental timp de secole. Adoptate pentru prima dată în jurul anului 450 î.Hr., cele Doisprezece Tabeluri detaliau legile cu privire la proprietate, religie și divorț și enumerau pedepsele pentru orice, de la furt la magie neagră. Chiar mai influent decât cele Doisprezece Mese a fost Corpus Juris Civilis, o ambițioasă încercare de a sintetiza istoria dreptului Romei într-un singur document. Înființat de împăratul bizantin Iustinian între 529 și 535 d.Hr., Corpus Juris a inclus concepte juridice moderne, cum ar fi noțiunea că acuzatul este nevinovat până la dovedirea vinovăției. După căderea imperiului roman, a devenit baza pentru multe dintre sistemele juridice mondiale. Împreună cu dreptul comun englez și dreptul sharia, dreptul roman rămâne extrem de influent și este încă reflectat în legislația civilă a mai multor națiuni europene, precum și în statul american Louisiana.

Romanii au inventat multe instrumente chirurgicale

Contribuțiile lor cele mai valoroase la medicină au venit pe câmpul de luptă.

Sub conducerea lui Augustus, au înființat un corp medical militar care a fost una dintre primele unități dedicate chirurgiei de câmp. Acești medici special instruiți au salvat nenumărate vieți prin utilizarea de inovații medicale romane, cum ar fi turnichete hemostatice și cleme chirurgicale arteriale pentru a reduce pierderile de sânge.

Medicii romani de teren au efectuat, de asemenea, materiale fizice pentru noii recruți și au ajutat la stoparea răspândirii bolilor prin supravegherea salubrității în taberele militare. Se știa chiar că dezinfectează instrumentele în apă fierbinte înainte de utilizare, pionierând o formă de intervenție chirurgicală antiseptică care nu a fost pe deplin îmbrățișată până în secolul al XIX-lea.

Medicina militară romană s-a dovedit atât de avansată în tratarea rănilor și promovarea sănătății, încât soldații au avut tendința de a trăi mai mult decât cetățeanul obișnuit, în ciuda faptului că se confruntă în mod constant cu pericolele luptei.

Artistul Lucien Freud le datora fraților 500.000 de lire sterline din cauza pierderilor de jocuri de noroc. El chiar și-a anulat una dintre expozițiile sale pentru a-i descuraja pe gemeni să afle că opera lui se vindea

PERSONALITĂȚI

Frații Kray, gangsterii Londrei

Ronald "Ronnie" Kray și Reginald "Reggie" Kray, frați gemeni, au fost infractori englezi, primii autori ai crimei organizate din East End din Londra de la sfârșitul anilor 1950 până în 1967. Cu banda lor, cunoscută sub numele de "Firm", gemenii Krays au fost implicați în crimă, jaf armat, incendieri și atacuri.

În anii 1960, ca proprietari de cluburi de noapte din West End, gemenii Kray s-au amestecat cu politicieni și animatori proeminenți precum Diana Dors, Frank Sinatra și Judy Garland. Au devenit ei înșiși vedete, au fost fotografiați de David Bailey și intervievați la televizor.

Gemenii Kray au fost arestați la 8 mai 1968 și condamnați în 1969, ca urmare a eforturilor detectivilor conduși de detectivul superintendent Leonard "Nipper" Read.

Fiecare a fost condamnat la închisoare pe viață. Ronnie a fost trimis la Spitalul Broadmoor în 1979 și a rămas acolo până la moartea sa, la 17 martie 1995, din cauza unui infarct; Reggie a fost eliberat din închisoare din motive de compasiune în august 2000, cu opt săptămâni și jumătate înainte de a muri de cancer al vezicii urinare.

Tineretea și serviciul militar

Ronald "Ronnie" și Reginald "Reggie" Kray s-au născut la 24 octombrie 1933 în Haggerston, East London. Tatăl lor, Charles David Kray, era de origine irlandeză, iar mama lor, Violet Annie Lee, era de etnie romă.

Frații erau gemeni, Reggie s-a născut cu 10 minute înainte de Ronnie. Părinții lor aveau deja un fiu de șase ani, Charles James. Gemenii au avut și o soră, Violet (născută în 1929), a murit în copilărie.

Când gemenii aveau trei ani, au fost infectați cu difterie.

Gemenii au urmat mai întâi Wood Close School din Brick Lane, apoi Daniel Street School. În 1938, familia Kray s-a mutat de pe strada Stean din Haggerston pe strada 178 Vallance din Bethnal Green.

În timpul celui de-al doilea război mondial, gemenii au fost evacuați la East House din Hadleigh, Suffolk, împreună cu mama lor și fratele lor mai mare Charles. Au rămas la East House cu proprietarii Dr și doamna Style timp de aproximativ un an, înainte de a se întoarce la Londra, deoarece lui Violet îi lipseau prietenii și familia. În timp ce se aflau în Hadleigh, gemenii participau la Bridge Street Boys School. Când gemenii au fost intervievați în 1989 în timp ce se aflau la Spitalul Broadmoor, Ronnie a descris Hadleigh ca fiind prima lor "întâlnire" cu mediul rural. Ceea ce îi atrăgea pe gemeni a fost "liniștea acestuia, aerul curat, peisajul frumos - diferit de Londra. Obişnuiam să mergem cu sania acolo în timpul iernii."

Influența bunicului lor matern, Jimmy "Cannonball" Lee, i-a determinat pe frați să se apuce de box amator, pe atunci o distracție populară pentru băieții din clasa muncitoare din East End. Rivalitatea fraților i-a stimulat și amândoi au obținut un anumit succes.

Gemenii au fost chemați să facă serviciul național în armata britanică în martie 1952. Deși perechea a raportat la depozitul Royal Fusiliers de la Turnul Londrei, au încercat să plece după doar câteva minute. Când caporalul responsabil a încercat să-i oprească, el a fost grav rănit de Ronnie Kray, care l-a lovit cu pumnii în maxilar. Gemenii s-au întors la casa lor din East End. Au fost

arestați în dimineața următoare de către poliție.

În septembrie, au atacat un polițist care a încercat să-i aresteze. Au devenit printre ultimii prizonieri care au fost reținuți la Turnul Londrei înainte de a fi transferați la închisoarea militară Shepton Mallet din Somerset timp de o lună pentru a aștepta curtea marțială.

După ce au fost condamnați, ambii au fost trimiși la închisoarea Buffs 'Home Counties Brigade Depot din Canterbury, Kent. Cu toate acestea, când a devenit clar că amândoi urmau să fie eliberați din armată în mod necinstit, comportamentul lor s-a înrăutățit. Au dominat zonele de exerciții în afara celulelor lor individuale, provocau numai scandal, au aruncat cu ceai fierbinte pe un paznic, au încătușat un paznic la barele închisorii cu o pereche de manșete furate și și-au pus așternutul pe foc. În cele din urmă, au fost mutați într-o celulă comunală unde și-au atacat garda cu o vază și au scăpat. După ce au fost recucerți rapid, și-au petrecut ultima noapte în custodie militară în Canterbury, bând cidru, mâncând chipsuri și fumând țigări, datorită tinerilor militari naționali care le erau gardieni. A doua zi, frații Kray au fost transferați într-o închisoare civilă pentru a ispăși pedepele pentru crimele pe care le-au comis.

Până la sfârșitul anilor 1950, frații Kray lucrau pentru Jay Murray din Liverpool și erau implicați în deturnări, jaf armat și incendiere

În 1960, Ronnie Kray a fost închis pentru 18 luni. În timp ce Ronnie se afla în închisoare, Peter Rachman, șeful unei operațiuni de proprietari, i-a vândut lui Reggie un club de noapte numit Esmeralda's Barn, pentru a evita amenințările cu extorsivitatea ulterioară. Locația este locul în care se află acum Hotelul Berkeley.

Acest lucru a sporit influența lui Kray în West End, făcându-i celebri, precum și criminali. Gemenii Kray au adoptat o normă conform căreia oricine nu ar arăta respectul convenit va fi aspru pedepsit. Atât Ronnie, cât și Reggie au spălat bani în mod notoriu prin trasee de câini și cai, precum și prin companii, ceea ce a condus la investigarea mai multor alte persoane la mijlocul anilor 1960 pentru cooperarea lor cu crimele. Au fost ajutați de un bancher pe nume Alan Cooper care dorea protecție împotriva rivalilor lui Krays, Richardsons, cu sediul în sudul Londrei.

În anii 1960, frații Kray erau văzuți pe scară largă ca proprietari de cluburi de noapte celebre, prospere și fermecătoare. O mare parte din faima lor s-a datorat activităților lor non-criminale ca personaje populare din circuitul celebrității, fiind fotografiați de David Bailey în mai multe ocazii și socializând cu domni, deputați socialiști și personaje de spectacol, inclusiv George Raft, Frank Sinatra, Peter Sellers, Judy Garland, Diana Dors, Shirley Bassey, Liza Minnelli, Cliff Richard, Jayne Mansfield, Danny La Rue și Barbara Windsor.

Gemenii au atras atenția publicului și în iulie 1964, când o articol din ziarul tabloid Sunday Mirror a insinuat că Ronnie a avut o relație cu Lord Boothby, un politician conservator, într-un moment în care relațiile între bărbați era încă o infracțiune penală în Regatul Unit. Deși nu au fost tipărite nume în articol, gemenii i-au amenințat pe jurnaliștii implicați, iar Boothby a amenințat că va da în judecată ziarul cu ajutorul

avocatului liderului Partidului Laburist Harold Wilson, Arnold Goodman (Wilson a dorit să protejeze reputația de deputat laburist).

În fața acestui fapt, ziarul a dat înapoi, demitându-și editorul, tipărind scuze și plătindu-i lui Boothby 40.000 de lire sterline într-un acord extrajudiciar.

Din această cauză, alte ziare nu au fost dispuse să expună legăturile și activitățile infracționale a celor doi frați. Mult mai târziu, Channel 4 a stabilit adevărul acuzațiilor și a lansat un documentar pe această temă numit The Gangster and the Pervert Peer (2009).

Poliția i-a investigat pe Krays în mai multe rânduri, dar reputația fraților pentru violență i-a făcut pe martori să se teamă să depună mărturie. A existat, de asemenea, o problemă pentru ambele partide politice principale. Partidul Conservator nu a fost dispus să preseze poliția pentru a pune capăt puterii fraților, de teamă că legătura cu Boothby va fi din nou publicată, iar Partidul Laburist, la putere din octombrie 1964, dar cu o majoritate subțire de napolitane în Camera Comunelor și perspectiva unei alte alegeri generale care trebuia convocată în viitorul foarte apropiat, nu dorea ca legăturile lui Driberg cu Ronnie Kray (și orientarea sa sexuală) să intre în domeniul public.

Viața personală a gemenilor, subiect de discuție în societatea engleză

În cartea sa "Povestea mea", Ronnie a declarat: "Sunt bisexual, nu homosexual. Bisexual". În anii 1960, el a planificat, de asemenea, să se căsătorească cu o femeie pe nume Monica, cu care se întâlnea de aproape trei ani. El a numit-o „cea mai frumoasă femeie pe care a văzut-o vreodată”. Acest lucru este menționat în cartea lui Reggie "Born Fighter". De asemenea, extrasele sunt menționate în cartea proprie a lui Ron "Povestea mea" și în cărțile sortate de Kate Kray: "Crimă, nebunie și căsătorie și în sfârșit liber."

Ronnie a fost arestat înainte ca acesta să aibă șansa de a se căsători cu Monica și, deși ea s-a căsătorit cu fostul său iubit, 59 de scrisori i-au fost trimise între mai și decembrie 1968, când a fost încarcerat, arată că Ronnie avea încă sentimente pentru ea, iar dragostea lui pentru ea era foarte clar. El se referea la ea ca „micul meu inger” și „micuța mea păpușă”. Aceste scrisori au fost scoase la licitație în 2010.

O scrisoare pe care Ronnie i-a trimis-o mamei sale Violet din închisoare în 1968 se referă și la Monica: „dacă mă lăsaș o ră o văd pe Monica și mă pun cu Reg, nu aș putea cere mai multe”. El a continuat spunând: „Monica este singura fată care mi-a plăcut-o în viața mea. Ea este o persoană mică, așa cum știi. Când o vezi, spune-i că sunt îndrăgostit de ea mai mult ca niciodată.”

Ronnie s-a căsătorit ulterior de două ori, cu Elaine Mildener în 1985 la capela Broadmoor dar au divorțat în 1989, după care el s-a căsătorit cu Kate Howard, de care a divorțat în 1994.

Kate Howard a trăit câțiva ani în Headcorn Kent, în Forge Lane.

Reggie s-a căsătorit cu Frances Shea în 1965, dar ea s-a sinucis doi ani mai târziu. Reggie s-a căsătorit cu Roberta Jones, pe care a cunoscut-o încă din închisoare. Ea a ajutat la publicitatea unui film pe care îl făcea despre Ronnie, care murise în spital cu doi ani mai devreme.

Într-un interviu cu autorul John Pearson, Ronnie a indicat că s-a identificat cu soldatul din secolul al XIX-

Gemenii Kray au fost închiși în închisoarea Shepton Mallet, cea mai veche închisoare din Marea Britanie, în anii 1950. În timpul șederii lor, gemenii s-au întâlnit cu viitorii rivali Charlie Richardson și George Cornell, pe care Ronnie Kray i-a împușcat ulterior

Ronnie și Reggie Kray fotografiați după ce au petrecut 36 de ore în interogatoriul poliției. Fotografie: William Lovelace / Getty Images

lea Charles George Gordon: „Gordon era ca mine, homosexual și și-a cunoscut moartea ca un om. Când a venit timpul să plec, sper că face la fel.”

Controversele care i-au urmărit pe cei doi frați

A existat o campanie de lungă durată, cu un sprijin minoritar pentru celebrități, pentru ca gemenii să fie eliberați din închisoare, dar secretarii de interne succesori au respins ideea.

Campania a luat avânt după lansarea unui film bazat pe viața lor numit The Krays (1990). Produs de Ray Burdis, au jucat în rolurile principale ale fraților Spandau Ballet, Martin și Gary Kemp, care au jucat rolurile lui Reggie și, respectiv, Ronnie. Ronnie, Reggie și Charlie Kray au primit 255.000 de lire sterline pentru film.

Reggie a scris: „Se pare că am parcurs o cale dublă în cea mai mare parte a vieții mele. Poate că un pas suplimentar într-una din acele direcții m-ar fi putut vedea mai degrabă sărbătorit decât notoriu.”

Căsătoria lui Reggie cu Frances Shea în 1965 a durat opt luni când l-a părăsit, deși căsătoria nu a fost niciodată dizolvată formal. O anchetă a ajuns la concluzia că ea s-a sinucis, dar în 2002 un fost iubit al lui Reggie Kray a venit să susțină că Frances a fost ucisă de un Ronnie gelos. Bradley Allardyce a petrecut 3 ani în închisoarea Maidstone cu Reggie și a explicat: „Stăteam în celula mea cu Reg și a fost una din acele nopți în care am aprins luminile și am pus niște muzică frumoasă și uneori el își amintea. Devenea foarte melancolic. S-a ridicat brusc și a spus „Am să-ți spun ceva ce am spus doar două persoane și ceva ce am purtat cu mine” - ceva care fusese o gaură neagră din ziua în care a aflat. Mi-a pus capul pe umărul meu și mi-a spus că Ronnie a ucis-o pe Frances.”

Un documentar de televiziune britanic, The Gangster and the Pervert Peer (2009), susținea că Ronnie Kray era un violator de bărbați. Programul a detaliat, de asemenea, relația sa cu colegul conservator Bob Boothby, precum și o investigație Daily Mirror privind relațiile lui Lord Boothby cu frații Kray.

Ronnie a murit la 17 martie 1995, la vârsta de 61 de ani, la spitalul Wexham Park din Slough, Berkshire. El a suferit un atac de cord la spitalul Broadmoor cu două zile mai devreme. Reggie a fost lăsată să iasă din închisoare cu cătușe pentru a participa la înmormântare.

Reggie a murit în somn la 1 octombrie 2000, la vârsta de 66 de ani.

În timpul încarcerării sale, Reggie Kray a devenit din nou creștin. El a fost eliberat din Wayland la 26 august 2000 din motive compătimitoare, în urma diagnosticului de cancer. El fusese diagnosticat cu cancer al vezicii urinare la începutul aceluiași an, iar boala fusese declarată ca fiind terminală.

Ultimele săptămâni din viața sa l-au petrecut cu soția sa de trei ani, Roberta, într-o suită de la Townhouse Hotel din Norwich, după ce a părăsit spitalul Norfolk și Norwich la 22 septembrie 2000. La zece zile după moarte a fost înmormântat lângă fratele său Ronnie în Cimitirul Chingford Mount. În timpul înmormântării, mulțimea s-a aliniat pentru a aplauda.

Charlie Kray, fratele mai mare al lui Ronnie și Reggie, a fost eliberat din închisoare în 1975, după ce a executat șapte ani din pedeapsa de zece ani pentru rolul său în crimele lor de bandă.

Charlie a fost condamnat la 12 ani de închisoare în 1997 pentru conspirație de contrabandă cu cocaină într-o înțepătură de droguri sub acoperire.

El a murit în închisoare din cauze naturale la 4 aprilie 2000, în vârstă de 72 de ani, cu Reggie având permis pentru ieșirea din închisoare pentru a participa la înmormântarea fratelui său mai mare.

Actorul Willie Garson a încetat din viață

Actorul american Willie Garson, cunoscut în special pentru rolul impresarului Stanford Blatch din serialul "Sex and the City" ("Totul despre sex"), a murit la vârsta de 57 de ani.

Anunțul a fost făcut de fiul acestuia, informează BBC. În ultimele clipe ale vieții a fost înconjurat de familie. „Te iubesc atât de mult, tată. Odihnește-te în pace și mă bucur atât de mult că ai reușit să-mi împărtășești toate aventurile și ai reușit să realizezi atât de mult”, a scris fiul său, miercuri, 22 septembrie, pe Instagram.

Cauza morții actorului nu a fost dezvăluită, dar, potrivit revistei People, actorul suferea de cancer pancreatic.

În serialul de succes produs de HBO, el a jucat rolul prietenului și confidentului lui Carrie Bradshaw (Sarah Jessica Parker), iar recent filma pentru spin-off-ul "And Just Like That..."

Producătorul executiv al "Sex And The City", Michael Patrick King, a precizat că Garson a lucrat "chiar și când era bolnav", însă nu a oferit alte detalii.

Născut William Garson Paszaman în New Jersey în 1964, Garson a studiat teatrul și a obținut un masterat în arte plastice de la Yale School of Drama.

Garson a acceptat apoi roluri secundare în seriale populare de televiziune din anii '80, cum ar fi "Cheers", "Family Ties" și "LA Law" și a apărut în serii de succes din anii '90 ca "The X-Files", "Boy Meets World" și "Friends".

În 1998 a debutat "Sex and the City", unde Garson l-a interpretat de-a lungul sezonelor pe Stanford Blatch, rol pe care l-a reluat și în cele două filme ale francizei.

Garson a jucat în peste 70 de filme, printre care "Groundhog Day", "There's Something About Mary" și "Fever Pitch".

La scurt timp au apărut și alte reacții. Printre colegii care și-au exprimat regretul au fost colegii de platou a lui Willie din serialul "White Collar", serial în care actorul l-a jucat pe Mozzie. Matt Bomer, cel care a interpretat rolul lui Neal Caffrey, a transmis: "Willie. Nu înțeleg. Și nu este corect. Anul trecut, m-ai învățat atât de multe despre curaj, rezistență și dragoste. Încă nu mi-am imaginat o lume fără tine în ea - unde nu te pot suna când trebuie să râd sau să fiu inspirat. Ultimul lucru pe care l-ai făcut când ne-am luat rămas bun a fost să îți dai masca în jos (urăsc covidul), să zâmbești și să-mi faci cu ochiul. Știu că nu reflecta durerea prin care treci, dar a fost indicativă pentru tot ceea ce ai fost și ești pentru mine; cineva care m-a ridicat, care

m-a făcut mai bun și care m-a făcut mereu să zâmbesc. Acest lucru mi-a amintit, de asemenea, cât de puternică este familia noastră White Collar. Eram cu toții acolo pentru Willie și unul pentru celălalt. Te iubesc pentru totdeauna Willie Garson. Trăiești mereu în inimile și mințile noastre; iar familia ta White Collar este întotdeauna aici pentru Nathen. Păstrează-mi un loc, pentru că știu că vreau să fiu la masa ta acolo sus.

Tim DeKay, interpretul agentului FBI Peter Burke a postat pe Instagram o fotografie cu el și Garson, cu descrierea "Drum lin, William. Te voi iubi pentru totdeauna".

Jeff Eastin, producătorul serialului White Collar, și-a luat rămas bun de la Garson pe Twitter, spunând: „Ai fost cel mai bun dintre noi”.

Tiffani Thiessen, interpreta lui Elizabeth Burke, a transmis că are "inima frântă".

NBCUniversal, a cărei rețea USA a difuzat White Collar, a scris: „Indiferent de proiectul în care se afla, Willie a fost întotdeauna un favorit al fanilor. Nicăieri nu era așa ceva mai adevărat decât pe White Collar, unde a luat personajul lui Mozzie, un teoretician al conspirației, și l-a făcut iubit până la capăt. Îi va fi dor”.

James, fratele lui Kate Middleton, s-a căsătorit

James Middleton, fratele lui Kate Middleton, s-a căsătorit cu Alizee Thevenet, după o logodnă de doi ani. Nunta a avut loc în sudul Franței, așa cum a confirmat chiar James, pe contul personal de Instagram.

James William Middleton e fratele mai mic al Ducesei de Cambridge, Kate Middleton. În vârstă de 34 de ani, James a fondat mai multe companii, unele de succes. Recent, el a publicat o imagine pe Instagram în care confirma căsătoria cu Alizee Thevenet.

Cei doi s-au logodit în anul 2019 și planificaseră o nuntă pentru anul 2020, însă au amânat-o din cauza pandemiei, potrivit People.

Acum, James și Alizee s-au căsătorit în Bormes-les-Mimosas, Provence, Franța.

James a confirmat vestea pe contul personal de Instagram, cu o imagine în care apare alături de noua lui soție. În timp ce Alizee pare să fi optat pentru o rochie de mireasă fără bretele și cu dantelă, James a purtat un costum alb și o cămașă albastră.

Pe fundalul imaginii apare și câinele lui James, alături de care a apărut la mai multe evenimente caritabile de-a lungul timpului.

Alături de imagine, James a scris: „Domnul și doamna Middleton. Ieri, m-am căsătorit cu iubirea vieții mele, înconjurat de familie, prieteni și, evident, câțiva câini, în frumosul sat Bormes-les-Mimosas. Nu am cuvinte să descriu cât de fericit sunt.”

James și Alizee s-au logodit în septembrie 2019. În luna mai a anului 2020, fratele lui Kate Middleton a dezvăluit că voia să se căsătorească în acea lună, dar că amână evenimentul din cauza pandemiei.

„A trecut un an de când am cerut-o în căsătorie pe Alizee... și ce a fost!” a scris James pe Instagram în 2020. „Două case, interdicții, two încercări

să facem nuntă, mulți pui de câine, lansarea unei noi companii, o barbă rasă și multe altele, dar cea mai bună parte e că pot să împart toate acestea cu tine, Alizee, și abia aștept să înfruntăm tot ce ne rezervă viitorul.”

Thevenet e un analist financiar și vorbește trei limbi: franceza, engleza și spaniola. Ea și-a petrecut copilăria în mai multe țări, printre care se numără Germania, Indonezia, Chile, Franța, Belgia și Marea Britanie.

Cei doi s-au cunoscut în anul 2018 și au creat o legătură pornind de la iubirea lor pentru animale. Potrivit lui James, câinele său, Ella, a jucat un rol important în momentul în care a cunoscut-o pe Alizee.

John Malkovich va juca rolul faimosului dirijor român Sergiu Celibidache

John Malkovich va juca rolul legendarului dirijor Sergiu Celibidache în noul film The Yellow Tie, scrie Variety.

Inspirat de un scenariu semnat de fiul dirijorului, Sergiu Ioan Celibidachi, și de către James Olivier (Octav), biografia va explora viața lui Celibidache, surprinsă ca unul dintre cei mai controversați dirijori, considerat de către unii un geniu, de alții un nebun, scrie publicația mai sus citată. Fiul său va semna regia filmului.

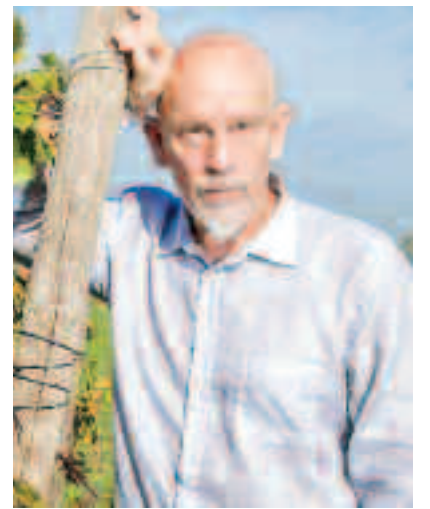
În adolescență, Celibidache era dat afară din casă după ce își anunța familia că vrea să urmeze o carieră în domeniul muzicii clasice. După o perioadă în care a stat fără adăpost, urma să câștige un concurs prin care devenea cel mai tânăr dirijor al Orchestrei Filarmonice din Berlin și apoi unul dintre cei mai faimoși dirijori ai secolului XX. A devenit celebru pentru decizia de a refuza înregistrările pieselor sale, susținând că audiția în afara sălilor de concert nu are același efect.

Urmează să fie filmat în primăvara/vara lui 2022, cu Malkovich jucând rolul lui Celibidache în anii de maturitate. Distribuția este încă în derulare pentru rolul muzicianului la tinerete. Des Hamilton (Jojo Rabbit) coordonează castingul.

„Sunt încântat și onorat să am ocazia să îl joc pe dirijorul Sergiu Celibidache”, susține Malkovich. „Un talent unic și fără seamăn, este considerat unul dintre vizionarii din domeniul muzicii al ultimului secol.”

Rolul lui Celibidache la maturitate va fi o călătorie provocatoare și fascinantă...”

Numele filmului vine de la o cravată primită cadou de Sergiu

Celibidache de la tatăl său.

The Yellow Tie este o coproducție internațională între Oblique Media Film din România și Celi Films din Anglia. Producția va fi semnată de către Adela Vrâncianu Celibidache, Cristina Dobrițoiu, Titi Radoaie și James Olivier.